

Slesvig igjen, fordi der er et Punkt, som maa fremhæves sammenhængende med; hvad der nys er sagt. Den foreslaaede Valgmaade har man nemlig havt saaliden Tillid til, at man ikke har turdet give den Anvendelse paa Slesvig, og heri er der et stort Beviis paa dens Mangel. — Man har inddeelt Slesvig i 5 Afdelinger, medens man har gjort de andre Afdelinger i de andre Landsdele saa store, som man kunde, og jeg troer, at Ministeriet maa beklage, at det ikke kunde gjøre Kongeriget til en eneste, eller, hvad der maastee var rigtigere, gjøre Hovedstaden til een og Resten af Kongeriget til en anden Afdeling, da det vilde have bragt en større Ligevægt i det hele Valgsystem. Men jeg holder mig her til denne Inddeling i Slesvig, som i alt Væsentligt tilintetgjør Princippet. Nu siger man atter for at trøste de Mænd, som mene, at: „Slesvig skulle vi have Diet rettet paa, det danske Element i Slesvig skulle vi sørge for,“ til dem siger man: vi have indrettet Valget saaledes for Eders Skyld, derfor have vi deelt Slesvig i 5 Kredse. — Men er det danske Element i Slesvig ikke tilstede i den lavere, jevnere Befolkning, saaledes at det kan hævde sig ved at have et Valgsystem af den Art, som her er givet, saa er det Hele et Misgreb, saa skal man vide, at man skal lade de slesvigiske Interesser staae i deres Egenkommeligbed, indtil vi lidt efter lidt faae en bedre Magt over dem. Er det sandt, at den slesvigiske Vedhængen ved os ligger hos det egentlige, lavere Element i Befolkningen, saa skulde man have appelleret til det, givet Valgretten et større Omfang og opretholdt det opstillede Valgsystem; man skulde have be-

holdt det paa dette ene Sted, eller intet Sted forsøgt det. Denne Forsøgen paa et Sted, og Tilfidesættelse paa et andet, kan let bringe til at troe, at man vilde naae noget Andet derved end det, der ligger i selve Systemet, og man vil komme til at naae noget Andet derved just ved det Hæftværk, hvormed det skal bringes i Anvendelse. Naar vi nu undersøge Spørgsmaalet om Censur, saa skal jeg aldeles ikke gaae ind paa, om den skulde være lavere eller høiere, thi dette er omtrent ligegyldigt, naar man beholder Skatteydelsen og Indtægten som Censurmaade; men Feilen ligger i, at der er opstillet to forskellige Betingelser, som have hinanden; Skatten, som ydes, skal nemlig afdrages i Indtægten. Ved det System, man her gaaer ud fra, ville mangfoldige Industriedrivende, Mangfoldige, som arbeide for at skaffe Staten en Stat, opføre at være Vælgere, som Indtægtsvælgere, netop paa Grund af, at han arbeider for at skaffe Staten en Stat. Dersom han har 1300 Rd. i Indtægt, men betaler 101 Rd. i Skat, saa ophører han at være Vælger paa Grund af, at han betaler denne Skat, da den skal afdrages i hans Indtægt. Dersom man vil tænke sig, mine Herrer, at en Mand her i Kjøbenhavn eier et Huus heelt og fuldt, hvoraf han har en Indtægt af 1200 Rd., men hvoraf han tillige betaler en Skat, som ikke beløber sig til 200 Rd., saa ophører han at være Vælger, hvorefter de af hans Leiere, som have en fast aarlig Indtægt af 1200 Rd. og for hvem han betaler Skatten, ikke ophøre at være Vælgere. Tager man Hensyn til Landbrugerne, saa finder man en endnu større Urimelighed.